

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/504/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203648
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7813203648.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudcov JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Andrey Galdunovej v právnej veci žalobcu CD Consulting, s.r.o., so sídlom Praha 1, Politických vëzňů 1272/21, Nové Mësto, Česká republika, IČO: 26 429 705, zast. Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej C. Š., H.. XX. XX. XXXX, bytom Č. F. XXX, o uplatnenie pohľadávky 304,59 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/162/2013-59 z 18.12.2014

rozhodol:

P r i p ú ť a späťvzatie žaloby o zaplataenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 654,59 € od 17.10.2009 do 16.5.2010, zo sumy 246,59 eur od 17.5.2010 do zaplataenia, zrušuje rozsudok č.k. 5C/162/2013-59 z 18.12.2014 vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie v tejto časti z a s t a v u j e.

V prevyšujúcej zamietavej časti potvrdzuje rozsudok.
Stranám sporu nepriznáva právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvého stupňa alebo súd) rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 246,59 € so 6 % ročným úrokom od 21. 09. 2013 do zaplataenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 2,18 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o návrhu na uplatnenie pohľadávky v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie), ktorým sa žalobca domáhal zaplataenia zmenkovej sumy vo výške 304,59 €, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 654,59 € od 17. 10. 2009 do 16.05.2010, zo sumy 246,59 € od 17. 05. 2010 do zaplataenia, 6 % ročného úroku zo sumy 654,59 € od 22. 02. 2010 do 16.05.2010, zo sumy 246,59 € od 17. 05. 2010 do zaplataenia a zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zo zmenkovej sumy, čomu zodpovedá suma 2,18 € a náhrady trov konania.

3. Zo zmenky predloženej žalobcom zistil, že táto bola vystavená 2.6.2009 na zmenkovú sumu 654,59 €, zmenkový úrok bol dojednaný vo výške 0,25 % denne od 17. októbra 2009. Zmenka bola vystavená v Rožňave a spoločnosť Pohotovosť s.r.o., ako pôvodný veriteľ, previedla zmenku indosamentom (rubopisom) na žalobcu, o čom bol na druhej strane zmenky vykonaný písomný záznam. Týmto sa stal majiteľom zmenky žalobca. Zmenka obsahovala všetky zákonom predpokladané náležitosti vyplývajúce z ust. § 75 zák.č. 191/1950 Sb. o vlastnej zmenke, okrem údaju o splatnosti. V súvislosti s indosovaním zmenky došlo k situácii, kedy pôvodná zmenka stratila charakter zabezpečovacej zmenky a stala sa

zmenkou na platenie. Nebolo preukázané, že by žalovaná od vystavenia zmenky a ani po jej indosovaní vzniesla nejaké námietky. Z týchto dôvodov posudzoval zmenku a záväzky zo zmenky v zmysle zák.č. 191/1950 Sb. Keďže žalovaná nevzniesla žiadne námietky a zmenková suma nebola doposiaľ uhradená, nárok žalobcu z titulu plnenia zmenkovej sumy považoval za dôvodný, vrátane 6 % zákonného úroku a zmenkovej odmeny.

4. Konštatoval, že žalobcom predložená zmenka je zmenkou na videnie a táto je splatná pri predložení, pričom za predloženie zmenky na platenie sa všeobecne uznáva aj jej uplatnenie na súde. V zmysle § 5 ods. 1 zák.č. 191/1950 Sb. vystaviteľ zmenky ustanovil zúrokovanie zmenkovej sumy a úroková miera bola uvedená sadzbou 0,25 % denne, t.j. 91,25 % ročne. Konštatoval, že zmenkový zákon výšku úrokovej miery neupravuje a jej určenie ponecháva na vystaviteľa. V prípade, že zmenkový zákon, ako osobitný predpis, neobsahuje inú úpravu, platnosť právnych úkonov, t.j. jednotlivých zápisov na zmenke sa spravuje všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch. Pri posudzovaní úrokovej miery v úrokovej doložke na zmenke je preto potrebné vychádzať z § 39 OZ a skúmať, či pre neprimeranú výšku úroku nie je právny úkon pre rozpor s dobrými mravmi neplatný. Zmenkový úrok plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu. Za primeranú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov však nie je možné považovať ročný úrok, ktorý sa v podstate rovná dlžnej istine alebo ju prevyšuje. V čase vystavenia zmenky boli úrokové sadzby uplatňované bankami pri spotrebiteľských a ostatných úveroch pre domácnosť nižšie ako 14 % ročne, ktorú sadzbu dohodnutý zmenkový úrok vo výške 91,25 % ročne viacnásobne prevyšuje, z ktorého dôvodu súd úrokovú doložku na zmenke považoval za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 OZ. Na absolútnu neplatnosť úrokovej doložky na zmenke súd prihliadal ex offio, preto žalobu ohľadom 0,25 % denného zmenkového úroku so zmenkovej sumy zamietol a žalovanú zaviazal iba na zaplatenie 6 % ročného úroku odo dňa zročnosti zmenky, t.j. v danom prípade odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej z dôvodu, že žalobca nepredložil dôkaz, kedy pred podaním žaloby sa stala zmenka zročnou. Priznal preto žalobcovi 6 % ročný úrok od 21.9.2013, t.j. dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanej a v prevyšujúcej časti žalobný návrh na zaplatenie 6 % úrokov zo zmenkovej sumy zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a vzhľadom na čiastočný, úspech oboch účastníkov konania žiadnemu z nich náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku a to proti zamietavému výroku (ktorým súd zamietol zmenkový úrok 0,25 % denne zo zmenkovej sumy a ktorým súd zamietol 6 % ročný úrok do doručenia žalobného návrhu žalovanej), ako aj voči výroku o nepriznaní náhrady trov konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. b/, § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. Nesúhlasil so záverom súdu, že dohodnutý zmenkový úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na to, že zmenku vystavila žalovaná, túto dobrovoľne podpísala a išlo o prejav jej osobnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola jej známa v čase vystavenia zmenky. Mala teda vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25 % denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasila. Ďalej poukazoval na nespornosť záväzku žalovanej za zmenku zaplatiť. Nespornosť záväzku sa pritom nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovanej zaplatiť aj zmenkový úrok je teda platný a má byť priznaný v súdnom konaní a to o to viac, že žalovaná žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformulovala. Vzhľadom na tieto skutočnosti a s poukazom na rozhodnutia iných okresných súdov, ktoré priznali žalobcovi nárok v plnom rozsahu, navrhol zmeniť rozsudok v napadnutej časti tak, že súd jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie.

7. K nepriznaniu 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy do 21.9.2013 uviedol, že opísal okolnosti predloženia zmenky na platenie v samotnom návrhu na uplatnenie pohľadávky a to v bode 8.1 v 3.odseku, pričom zároveň vysvetlil, že „keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou“. Poukázal na to, že žiadny účastník túto skutočnosť nespochybňoval, teda nejde o spornú skutočnosť.

8. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

9. Žalobca v odvolacom konaní zobral čiastočne späť žalobu na začatie konania v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne a navrhol v tejto časti konanie zastaviť.

10. Žalovaná v písomnom oznámení z 15.3.2016, doručeným odvolaciu súdu 22.3.2016, vyjadrila súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby.

11. Krajský súd v Košiciach v zmysle § 370 CSP rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 654,59 € od 17.10.2009 do 16.5.2010 a zo sumy 246,59 € od 17.5.2010 do zaplatenia, zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie zastavil.

12. Predmetom odvolacieho konania tak zostal rozsudok súdu prvej inštancie v celej prevyšujúcej časti, ktorým bola žaloba zamietnutá (ďalej len rozsudok) a súvisiaci výrok o trovách konania.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, f/ O.s.p. v spojení s § 470 ods. 2 vety prvej CSP, v CSP odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

14. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22.11.2016 o 10.20 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 16.11.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP).

16. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle CSP ide o odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, h/ t.j., súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že uvedené odvolacie dôvody nie sú naplnené.

18. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav, dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 O.s.p., účinného v čase jeho rozhodovania, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych právnych predpisov, tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Žalobca v odvolaní uvádza skutočnosti, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní sporu, a preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

20. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na zistení, že dohoda o vyplnení zmenky obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a teda je neplatná, na jej základe nemohlo preto dôjsť k vyplneniu zmenky a následne ani nemohlo z takej vyplnenej zmenky (na základe neplatnej zmenkovej dohody) vzniknúť právo na akékoľvek plnenie. Z neplatnej dohody nie je preto možné priznať žalobou uplatnené nároky.

21. S uvedeným záverom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, v tomto smere poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje, na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

22. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd uvádza:

Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení :

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí, bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že :

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;
2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

23. Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

24. Práva uplatnené zo zmenky vyplnenej v rozpore s ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. sú uplatnené v rozpore so zákonom i s dobrými mravmi, a preto ich nemožno žalobcovi priznať.

25. Napriek skutočnosti, že žalovaný v konaní výslovne nenamietal, že zmenka je neplatná, súd správne skúmal jej platnosť, vychádzajúc zo záveru, že princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ (právo patrí bdelym) v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Uvedené opakovane skonštatoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (uznesenie zo 16. januára 2013 sp. zn. 6MCdo/9/2012, z 21. marca 2012 sp. zn. 6Cdo/1/2012 a uznesenie sp. zn. 5Cdo/61/2012). Aj v prípade tohto princípu platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, realite praktického života odporuje požiadavka podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov spotrebiteľmi. Na túto vec sa vzťahuje viacero právnych predpisov (Občiansky zákonník, zákon o ochrane spotrebiteľa, zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o zmenkách), pričom je nepochybné, že vzhľadom na rozsiahlosť a dynamickosť právnej úpravy spotrebiteľ nemôže dokonale poznať každý z vyššie uvedených zákonov. Neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Účelom spotrebiteľského práva je poskytnúť spotrebiteľovi ochranu v prípadoch, keď môže dodávateľ zneužiť neinformovanosť spotrebiteľa tým, že do zmluvy zakomponuje zmluvné podmienky, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa. Úlohou súdu je v takýchto prípadoch ex offa skúmať prijateľnosť zmluvných podmienok a v prípade, že sú neprijateľné, zabezpečiť rýchlu a účinnú ochranu spotrebiteľa. Aj v zmysle rozsudku Európskeho súdneho dvora sp. zn. C-419/2001 zo 14.3.2013 (Česká sporiteľňa, a.s. proti O. U.) samotný Európsky súdny dvor v konaní pri uplatnení práva zo zmenky z úradnej moci skúmal postavenie odporcu ako spotrebiteľa. Podľa záverov tohto rozhodnutia napriek tomu, že v danom prípade sa jedná o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie odporcu ako spotrebiteľa.

26. Ust. § 17 zák. č. 191/1950 Sb. neustanovuje výslovne, kto a aké námietky uplatňovať môže, ale kedy ich uplatňovať nemôže. Záver, kto a kedy ich uplatňovať môže, tak z tohto ustanovenia vyplýva len a contrario (Kovařík Z.: Zákon směneční a šekový. Komentář, C.H.BECK 2014, str. 96). Citované ustanovenie tak výslovne nezakazuje, aby súd na kauzálne námietky prihliadal ex offa. To je dôležité aj z hľadiska práva Európskej únie. Súdny dvor sa vo viacerých rozsudkoch týkajúcich sa smernice 93/13/EHS vyslovil, že národný súd musí mať možnosť skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offa, neskôr vyslovil, že ich musí skúmať ex offa a že odporuje Európskemu právu, ak ich

súd nemôže skúmať a limine (t.j. ak ich môže skúmať len ex post). V takýchto prípadoch musí národný súd vykladať národné procesné i hmotné právo konformne s právom EÚ.

27. Ani samotné Nariadenie neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by zakazovalo alebo neumožňovalo súdu skúmať kauzálne vzťahy, na ktorých krytie je zmenka určená. Článok 7 ods. 3 Nariadenia hovorí, že súd v prípade pasivity žalovaného „vydá rozsudok“ nehovorí, že žalobe musí vyhovieť.

28. Z uvedeného plynie, že nič nebráni súdu, aby ex offo skúmal, či základom zmenky je spotrebiteľská zmluva a či táto zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

29. V slovenskom právnom poriadku navyše platí ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., ktoré ukladá orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

30. V čase rozhodovania odvolacieho súdu (od 23.12.2015) je účinný zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým sa zmenil a doplnil aj zákona 191/1950 Sb. zmenkový a šekový v znení zák. č. 659/2007 Z.z. a č. 492/2009 Z.z.

31. V zmysle ust. § 17 ods. 2 zák. 191/1950 Sb. v znení zák. č.438/2015 Z.z. v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky, sa z úradnej povinnosti prihliada na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa ods. 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky, mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

32. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v prípade tzv. spotrebiteľských zmeniek povinnosťou súdu je ex offo prihliadať na námietky, ktoré by mohol vzniesť spotrebiteľ, a to aj v prípade, že sa ich sám nedovoľáva. Táto povinnosť súdu je výslovne zákonom upravená, pričom vyššie citované ustanovenie má procesnoprávny charakter, lebo upravuje procesnú činnosť súdu a vzťahuje sa teda aj na konania začaté na súde pred účinnosťou novely zák. č. 438/2015 Z.z. vzhľadom na chýbajúce prechodné ustanovenia zák. 438/2015 Z.z. k úprave účinnej od 23.12.2015. Procesná norma odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti pôsobí na všetky živé spory prebiehajúce na súdoch, za situácie, že zákonodarca nestanovil osobitný (intertemporálny) režim.

33. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné, nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

34. O nároku na náhradu trov celého konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 v spojení s § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný, čo do priznania zmenkovej sumy vo výške 246,59 € so 6 % ročným úrokom od 21.9.2013 do zaplataenia a zmenkovej odmeny vo výške 1/3-iny % zmenkovej sumy, teda 2,18 €, neúspešný však bol v časti zmenkového úroku 0,25 % denne od 17.10.2009 do 16.5.2010 zo sumy 654,59 € a zo sumy 246,59 € od 17.5.2010 do zaplataenia, a to aj v časti, v ktorej došlo k zastaveniu konania (zmenkový úrok 0,19 % denne), keďže zavinil zastavenie konania späťvzatím žaloby, pričom táto suma prevyšuje zmenkovú sumu, neúspešný bol aj v časti nepriznania zákonného úroku 6 % ročne zo zmenkovej sumy od 22.2.2010 do 21.9.2013, preto odvolací súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).